

YARINLARDA BUGÜNÜN TARİHİNİ YAZMAK

Aydınlık Dergisi, 28 Mart 2004

Yıldırım Koç

Yıllardır öğrenmeye ve yazmaya çalıştığım alan, dünyada ve Türkiye’de işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi tarihi. Bu alanda çalışan kişi sayısı çok az. Bu alanda çalışan diğer kişilerin çoğundan farkım, öğrenmeye ve yazmaya çalıştığım sürecin içinde de, bir uzman olarak yer almam. Bugünler ileride tarih olduğunda, ömrüm, aklım ve olanaklarım elverirse, bugünleri nasıl yazacağım?

Tümüyle akademisyen olsaydım, bugünleri yazmak daha kolaydı. Bugün yaşanan kavgada taraf olmayan birinin dezavantajı, dinamikleri yeterince kavrayamaması olabilir. Ancak avantajı, ne kadar olunabiliyorsa, tarafsızlığıdır. Ben tarafsız değilim. Türkiye’de bugün yaşanan millici – gayrimillici saflaşmasında çok açık bir biçimde birinci taraftayım.

20 – 30 yıl sonra bugünü öğrenmek isteyenler, sendikaların çalışma raporlarında veya ismarlama yazdırdıkları sendika tarihlerindeki övgüleri değil, benim gibi insanların yazdıkları tarih çalışmalarını okuyacak. Bugünün araştırmacısı, 1974-1986 döneminde TÜRK-İŞ Genel Sekreterliğini üstlenmiş olan Sadık Şide’yi, 22-23 yıl önce ilişkileri sayesinde yaptırdığı tayinle sağladığı yararlar veya zamanında aldırıldığı ikramiyeye değil, sosyal güvenlik bakanırken işçi haklarının gaspedilmesine sessiz kalmasıyla biliyor. Sadık Şide bu nedenle de bugün işçi toplantılarına katılamıyor; bu alanda ortaya çıkamıyor.

Yaşadığımız süreç konusunda görüşlerimi bugün de yazıyorum. Ancak tarih kitabı ayrı bir olay. Kısmet olursa, ömrüm, aklım ve olanaklarım elverirse, yarın bir gün bugünlerin tarihini çok kapsamlı ve açık yazacağım.

Neleri mi yazacağım?

Vatanımız, emperyalistlerin, yerli büyük sermayenin, ümmetçilerin ve bölücülerin tehdidi altındayken ve işçi sınıfımız büyük saldırılar yaşarken, tarihin önümüze koyduğu büyük ve hayati görevleri yapmaktan korkarak, çevresindekilerin ufak tefek sorunlarının çözümünde kendisinin kullanılmasına izin verenleri, değirmeni sel götürürken kapı tokmağını kurtarmaya çalışanları yazacağım.

Türkiye’yi parçalamaya çalışan emperyalistlerin sofraya kırıntılarına tenezzül edip, ulusuna ve sınıfına karşı sorumluluklarını gözardı edenleri (“unutanları” demiyorum, çünkü bu sorumluluklar kendilerine sürekli olarak hatırlatılıyor) daha kapsamlı bir biçimde ve belgeleriyle yazacağım.

Yıllarca milliyetçiliğin veya solculuğun avantajlarından yararlandıktan sonra, emperyalist güçler Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ni yokederken, sesini çıkarmaktan ve sesin ötesinde meydanlara çıkmaktan korkanları yazacağım; 4 Şubat 2004 günü Denктаş Ankara’ya geldiğinde karşılaşmada olanları ve olmayanları hatırlatacağım.

Emperyalist güçler, Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı ile Türkiye’yi, ulusumuzu ve işçi sınıfımızı bölmeye çalışırken, ufak tefek hesaplarla veya korkularla, meydanlardan uzak duranları hatırlatacağım.

Laik cumhuriyeti yoketmeye çalışan güçler, emperyalistlerle işbirliği halinde vatanımıza saldırırken, “aman birilerini incitmeyelim, yarın işimiz düştüğünde zorluk çıkarırlar” diyerek teslim olanları yazacağım; diyalog adı altında teslimiyeti savunanlara ilişkin gözlemlerimi anlatacağım.

Yazılı ve sözlü basın büyük sermayenin ve hükümetin denetimine girerken, Cumhuriyet Gazetesi açıkça tehdit edilirken, Ulusal Kanal hukukdışı bir biçimde kablo yayınından çıkarılırken, açık bir baskı yönetimine doğru adım adım gidilirken, sesini çıkarmayanları yazacağım.

Sosyal devlet yok edilirken ve özelleştirmeler hızlanarak sürdürülürken, yetkili organlarda kendi aldıkları kararlara sahip çıkamayanları yazacağım.

Vatanımız, laik ve demokratik sosyal hukuk devleti saldırı altındayken, “siyasi tavır almak işçi hareketine zarar verir” gibi bir gerekçe ileri sürerek, saldırganlardan yana siyasi tavır alanları, kendisini kullandıranları ve saldırganlarla açık işbirliği içinde olanları yazacağım.

Bunları Yıldırım Koç yazsa ne olur, yazmasa ne olur? Dert mi yani?

Dert değil belki; ama ben yazacağım; yazarken ve yayımlarken de hem büyük bir keyif alacağım, hem de benden sonraki kuşaklara karşı ulusal ve sınıfsal görevimi yerine getirdiğime inanacağım.